

Rady Działalności Pożytku Publicznego

zdoła 2017 r.

w sprawie projektu ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach

-ii i r-c rcrxr r r r n
- ii-rc i. j o-by y ME.i.C.3U.Jr Mlii

Na podstawie § 10 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 października 2015 r, w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1706, z późn. zm.), oraz art. 35 ust, 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817), uchwala się stanowisko Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie projektu ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych

§ 1

Rada Działalności Pożytku Publicznego po analizie projektu ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, zwraca uwagę na niezwykle istotny wymiar tej regulacji - mającej na celu wdrożenie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE)-iir 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG - dla organizacji pozarządowych w Polsce,

Z uwagi na zapisy dyrektywy, odwołujące się do pojęcia przedsiębiorców w znaczeniu europejskim, przeniesiono te regulacje do prawa polskiego. Tym samym, za przedsiębiorcę uznaje się każdy podmiot o charakterze komercyjnym, jak i niekomercyjnym - prywatny, społeczny i publiczny - ze wszystkimi tego typu konsekwencjami. Może to spowodować dość daleko idące konsekwencje, o nieznanych jeszcze skutkach organizacyjnych i finansowych dla niekomercyjnego ruchu turystycznego w Polsce, działającego zwłaszcza na rzecz osób i rodzin wymagających szczególnej troski, w tym dla działań rozumianych jako usługa turystyczna w przypadku parafii i organizacji kościelnych, ruchu harcerskiego, WTZ, ZAZ oraz społecznych organizacji działających w sferze turystyki i krajoznawstwa, działających zgodnie z ustaw/ą z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Dlatego też, Rada Działalności Pożytku Publicznego zwraca się do Ministra Sportu i Turystyki o takie wyłączenia z ustawy, które nie traktują podmiotów niekomercyjnych - zgodnie z polskim ustawodawstwem jako przedsiębiorców, a uczestników ruchu turystycznego i rekreacyjnego nie traktują jako konsumentów wymagających pełnej ochrony w tym indywidualnych umów i kosztownych zabezpieczeń. Oznaczałoby to wprowadzenie w art. 4 zapisu, iż przepisy ustawy nie obejmują usług i imprez

turystycznych oferowanych nie w celu osiągnięcia zysku, realizowanych przez organizacje pozarządowe i podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz szkoły i placówki, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe, adresowane w szczególności na rzecz dzieci, młodzieży, rodzin, niepełnosprawnych i osób starszych.

Rada Działalności Pożytku Publicznego zdaje sobie sprawę z wymagań czasowych związanych z drożeniem dyrektywy turystycznej, jednakże zgłaszane problemy mają fundamentalne znaczenie nie tylko dla rozwoju ruchu turystyki społecznej ale również dla funkcjonowania obszaru pożytku publicznego w Polsce. Z uwagi na fakt, iż udało znaleźć kompromis przy wdrażaniu niezwykle istotnej Dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, rozgraniczając sfery pożytku i działań o charakterze komercyjnym jesteśmy przekonani, że i w tym przypadku możliwe jest kompromisowe rozwiązanie bez uszczerbku dla procesu transpozycji do polskiego porządku prawnego dyrektywy turystycznej. Przedstawiciele Rady deklarują pełną współpracę w dalszym procesie prac nad tym projektem.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. § 3